

FLASKKURBITS, flässkurrbitts, m. 3. Se *Kalebass*.

FLAT, a. 2. 1) Som har en plan, jemn yta, eller en yta, hvars delar äro föga upphöjda, den ena öfver den andra. *F-a handen*, den inre sidan af en utsträckt hand. *En f. tallrik*, hvars botten ligger mindre djupt än på en »djup tallrik». *Ett fartyg med f. botten*. *F-a klingan, värjan*, den breda sidan af en klinga, värja. — *Syn.* *Platt*. — 2) (fig.) a) Blygselfull, förlägen. *Göra någon f. Jag blef helt f., då han sade det. Blifva f. öfver något.* — *Syn.* Se *Förlägen*. — b) Allt för efterläten. *Han, hon är för f. emot sina barn, emot sitt tjenstefolk.* — *Syn.* Se *Efterläten*.

FLATA, f. 1. Se *Flatsida*.

FLATHAND, f. 3. pl. — *händer*. Den öfriga delen af handen utom fingrarna.

FLATHET, f. 3. Egenskapen att vara flat (i alla bem.). a) *Fartygets f. i botten*. — *Syn.* *Platthet*. — b) *Hans f. öfver detta misstag var obeskriflig.* — *Syn.* Se *Förlägenhet*. — c) *Hennes f. emot sina barn är gränslös.* — *Syn.* Se *Efterlätenhet*.

FLATLUS, f. 3. pl. — *löss*. En art af Luslägget, med afrundad, bred kropp; bakar sig med bakdelen fast vid vissa delar af huden på människokroppen, då snusk och orenlighet gynna dess tillväxt. *Pediculus pubis*.

FLATNA, v. n. 1. Blifva flat (bem. 2, a.), förlägen. *Han f-de vid detta svar.* — *Flatnande*, n. 4.

FLATNÄSA, f. 1. 1) Näsa, som framtill är flat till formen. — 2) (fam.) Person med sådan näsa.

FLATNÄSIG, a. 2. Som har flat näsa. — *Flatnäsig*, f. 3.

FLATSIDA, f. 1. Flata sidan af något. — *Syn.* *Flata*.

FLATSKRATT, n. 3. 1) Högljudt skratt. — *Syn.* *Gapskratt*, *Flan*. — 2) Hånande, försmädligt skratt. — *Syn.* *Hänkskratt*.

FLATSKRATTA, v. n. 1. Gifva till ett flat-skratt. — *Syn.* a) *Gapskratta*, — b) *Hänkskratta*.

FLATTERA, v. a. 1. (fr. *Flatter*) 1) Smickra. — 2) Ingifva bedrägliga förhoppningar.

FLAXA, v. n. 1. Slå vingarna upp och ned. Sages för det mesta om flygande fåglar. *Se, der kommer en glada f-n*. *F. med vingarna.* — *Flaxande*, n. 4. [Flaksa.]

FLECTERA, se *Flektera*.

FLEGM, fläggm, m. 3. sing. (grek. *Phlegma*) 1) Segt slem i blodet. — 2) (fig.) Trög och känslolös natur, kallblodighet. Skrifves äfv. *Phlegm*.

FLEGMATIKUS, fläggmätikus, eller **FLEGMATIKER**, fläggmätiker, m. 3. Flegmatisk meniska. Äfv. *Phlegmaticus* ell. *Phlegmatiker*.

FLEGMATISK, a. 2. 1) Hvars blod är blandadt med segt slem. — 2) Till känsla och lynne kall och trög. *F-t temperament*, långsamt väckta och lugna, men varaktiga känslor och begär. — Äfv. *Phlegmatisk*. — *Flegmatiskt*, adv.

FLEKTERA, fläcktöra, v. a. 1. (lat. *Flectere*) Böja (ord). Brukas i det grammatikaliska språket. — *Flekterande*, n. 4. [Flectera.]

FLEN, m. 3. sing. (bot.) En hög, bladrik foderväxt, på åstränder. *Phalaris arundinacea*.

FLEN, n. 3. sing. (pop.) Ett slags sjukdom, som ofta förekommer hos personer af allmogen och består i en tidtals påkommande värk i maggropen, jemte sura, vattenaktiga uppstigningar i munnen (derför äfven ofta kallad *Vattflen*) samt

kräkningar och flerahanda symptom till en dålig mage. Kallas äfv. *Magflen*.

FLENGRÄS, n. 3. Grässlägte, hvaraf *Flen* (se föreg.) är en art. Kallas äfv. *Fläcken*. *Phalaris*.

FLENHUS, n. 3. (pop.) Rund eller aflång, hård svullnad, utan åtföljande värk, och af samma färg som den öfriga huden.

FLENÖRT, f. 3. Mångårig växt, hvilken begagnas som läkemedel för boskapen, äfv. kallad *Svinknyl*, *Sodöda*, *Trynfrö*. *Scrophularia nodosa*.

FLEP, n. 3. sing. (fam.) Flepig beteende, uppförande. — *Syn.* *Flepig*. — S. m. Se *Fleper*.

FLEPA, v. n. 1. 1) (fam.) Vara flepig. *F. med någon*, behandla någon med allt för mycken efterlätenhet. — 2) *Se Lipa*. — *Flepende*, n. 4.

FLEPER, m. sing. (fam.) Flepig mansperson.

FLEPIG, a. 2. (fam.) Till karakteren svag, efterläten, blödsint och enfaldig.

FLEPIGHET, f. 3. 1) Egenskapen att vara flepig. — 2) *Se Flep*, n.

FLERBLADIG, a. 2. (bot.) *F. blomkrona*, som består af mer än ett kronblad.

FLERBLOMMIG, a. 2. (bot.) *F. växt, ört*, som har flera blommor.

FLERBLOMSTRIG, a. 2. (bot.) *F. blomma*, som består af flera småblomster.

FLERDUBBEL, a. 2. 1) Flera gånger större. *En f. afgift*. — 2) Som består af flera likadana eller liknande saker, eller varande blott af samma natur, samma art. *F-t lag, hearf*.

FLERDUBBELT, adv. Flera gånger. *F. större, så stor*.

FLERDUBBLA, v. a. 1. Göra flera gånger större, förhöja till flera gånger större belopp. — *Flerdubblade*, n. 4. o. *Flerdubbling*, f. 2.

FLERE, m. FLERA, m. f. o. n. adj. pl. Förkortas stundom till *Fler*. 1) Utmärker ett obestämdt antal, större än *Två*, mindre än *Många*, och utan hänseende till något annat tal. *F-a fartyg hafva anländt. Vid f-a tillfällen. Det har f-a gånger händt, att . . .* — 2) Sages ofta om ett mer eller mindre betydligt antal, som utgör en del af ett större. *Han hade köpt en hel mängd hästar, men f. af dem dogo under öfverfarten.* — 3) Brukas jemförelsevis, för att beteckna ett större antal än ett annat. *Voro de f. än två? Ja, långt f.*

FLERSTÄDES, se *Flerstädes*.

FLERFALDIG, a. 2. 1) *Se Flerdubbel*. — 2) (i plur.) Flere. *F-a gånger*.

FLERFALDIGT, adv. *Se Flerdubbel*.

FLERGÖMMIG, a. 2. (bot.) *F. frukt*, som består af flera sammanväxta småfrukter.

FLERHET, f. 3. (fil.) Begreppet af flera än en.

FLERHÖFDAD, a. 2. 1) Som har flera hufvuden. *En f. hydra*. — 2) (bot.) *F. rot*, som upptill under jorden delar sig i flera stjelkbärande grenar.

FLERSKALIG, a. 2. (bot.) *F-t frögömm*, som består af flera fruktblad.

FLERSTÄDES, adv. På flera ställen.

FLERSTÄMMIG, a. 2. Som utföres af flera stämmor. *F. musik, sång*.

FLERTAL, n. 3. 1) Antal af flera. Motsvarar i denna bem. grammatikaliska termen *Plural*. — 2) Det större antalet. *F-et af rösterna. F-et är af andra åsigt*. — *Syn.* *Pluralitet*, *De Fleste*, *Mängden*.

FLERTALIG, a. 2. Som utgör ett antal af flera. *F-a gånger*.